

Pohádka o drahé vodě JUDr. Vojtěch Filip

Voda je nejen základem pro náš život, je absolutní jednička ze všech surovin a je vzácná, to vědí nejen ti, kteří žijí. Věděli to naši předkové, proto s ní pečlivě hospodařili, neplytvali a vytvářeli systémy rybníků, přehrad a vodních nádrží, abychom vodu měli i v dobách, kdy více páli slunce, než prší. A v posledních letech je to hodně aktuální problém, slunečních dnů přibývá. Prostě platí stará lidová moudrost, že cenu vody poznáš, když Ti vyschne studna, ale to platí o všem v životě.

Naše republika je také zejména místem, odkud všechny vody odtékají, protože jsme na evropském rozvodí 3 moří. A tady je asi ten největší problém. Čí je správa ve vodním hospodářství? Ta se dostala do zahraničních rukou, a tak českou vodu spravují, samozřejmě kromě té v soukromých studnách, studánkách a malých rybníčkách většinou zahraniční vlastníci, kterým jde jen a jen o zisk. Můžete namítnout, že státní správu má na starost Ministerstvo zemědělství. To ano, to spravuje obor vodárenství, ale jednotlivé firmy, pokud to stát a obce připustily, jsou v soukromých rukách, když hlavním zdrojem financování těchto firem je právě vodné a stočné, tedy peníze, které platí každý z nás.

A tak musíme konstatovat, že na začátku devadesátých let došlo k zatím nepotrestanému zločinu, tehdejších pravových koalic, které připustily, že naše peníze tečou stejně jako voda v řekách do zahraničí, místo do obnovy vodárenských sítí. Pachatel je ale známý, tak je potřeba jednat. Úkol je na Ministerstvu zemědělství, které bude muset napravovat nejen chyby a omyly svého bývalého vedení. Pokud nešlo právě o privatizační zločin. Nejméně musí zabránit novému uzavírání nebo prodlužování smluv mezi zahraničními koncerny a našimi vodárenskými státy už by ani obcím nikdo něco takového neměl připustit a už by k něčemu takovému docházet nemělo.

Města a obce mají povinnost starat se o infrastrukturu, tedy trubky, jimiž voda teče. Zisky ale inkasují zahraniční koncerny, které často nic nezavazuje k tomu, aby se o to, co nám vytáhnou z kapsy, rozdělily. Část na opravy a investice, část nájmu za to, že smí něco tak lukrativního provozovat a teprve zbytek může být ziskem firmy. Ten by ale měl být zdaněn u nás nikoli v nákladech mateřských firem "odkláněn" do zahraničí. V kolika smlouvách asi chybí přesné ustanovení, jak velký podíl bude investován do obnovy trubek a samotných vodárenských zařízení.

Dnes jsou nevýhody těchto smluv zcela evidentní, od spáchání takových zločinů se v čele ministerstva vystřídal několik ministrů, voda stále teče, tečou i peníze z našich kapes a zisky tečou také, žel do zahraničí, stejně jako všechny u nás pramenící řeky. Tomu je potřeba postavit hráz. Náprava bude hodně bolestná, hodně drahá, protože všechny vodárny se budou muset z těchto smluv velmi složitě vyvázat. Bude nutné akcie zpět vykoupit, na to budou potřebné peníze ve státním rozpočtu. Ale jiná cesta není. Voda je poklad, je to vzácnost, je to život. Nicméně lidé, kteří za tento stav mohou, by měli být hnáni k odpovědnosti. Pod dokumenty jsou podpisy konkrétních lidí a ti by měli být potrestáni.

Politika přece je hlavně o odpovědnosti, není to hazard, není to loterie. Politik by měl být dobrým hospodářem, měl by si i nést následky svých činů. Proč máme my všichni doplácet na něčí, možná hloupou, možná hamižnou, možná laxnou a možná všechno dohromady?

Máme ambice tuto republiku vést

Jaké budou další kroky KSČM po senátních a komunálních volbách a jak probíhá příprava na volby do Evropského parlamentu?

O tom mluvil předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip v Rozstřelu na iDNES.cz: „Neúspěch u voleb to byl, ale debaklem pro nás nebyl. To je typická mediální manipulace. Nemohu přijmout takové hodnocení, v některých městech jsme vyhráli. Neznámá to, že jsme vyklidili pole. Prál bych si, aby do budoucna byli více vidět nepřítel známé tváře komunistů a mladí členové KSČM. Máme mladé komunisty, připravujeme je, nabádáme k aktivitě. Chceme, aby byli vidět, ale musí si to odpracovat. Máme ambice vést Českou republiku. KSČM má nejdemokratičtější stanovky, respektuje poučení z minulosti a všechno dělá zdola.“

Každá doba má své pro a proti

Lidé v každé době prožívají různé osudy a jejich život se skládá z pozitivu i negativu. Stejně jako kdysi, i dnes máme starosti, které nám ztrpčují život, ale i radosti ze kterých se dokážeme těšit.

V letošním roce oslavujeme sté výročí od založení republiky. Každý člověk má tendenci na zlé zážitky zapomínat a do paměti si vřít pouze to, co pro nás bylo podstatné a potěšující. Česká republika sté výročí oslavila opravdu mohutně. Lidé ze všech koutů našeho státu oslavili vznik nového uskupení Československé republiky. Je třeba si však připomenout, co vše jsme v minulosti prožili, ať už se jedná o „Mosteckou stávkou“, kdy bylo stříleno do horníků, či okupaci hitlerovskými vojsky. Lidé položili své životy v boji s fašisty v jejich vězeních či koncentračních táborech. Tolik kritizovaný socialismus přinesl např. hromadnou výstavbu bytů, ve kterých žijeme dodnes. Jsme rádi, že nás nezasažil dosud terorismus a poměrně razantně se změnila nezaměstnanost. Přesto jsou však oblasti, ve kterých lidé jen těžko hledají práci. Nelze zapomenout ani na podivné privatizační kauzy či prodej prosperujících podniků.

Je otázkou, zda-li se ještě vůbec někdy podaří potrestat viníky, kteří často zmizeli v zahraničí. Radost nemáme ani z vojenských misí, kde pod hlávkou NATO umírají naši vojáci. Je třeba si připomenout všechny historické události, které nás za dobu od založení republiky potkaly. Dějiny nelze měnit a rozhodně nejsou černobílé. Každá doba sebou přinesla události, které se nám vryly do paměti.

Věřím, že v letech budoucích zajímáme poklidný život bez vzájemných vnitřních útoků, válek, terorismu a bídy. Lidé si zaslouží, aby se nemuseli bát příštích dnů, aby své děti vychovávali v míru a bez obav o životy své i svých blízkých.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru PS P ČR

Svátek 17. listopadu

Uzavření českých vysokých škol 17. listopadu 1939 proběhlo na základě vyhlášky říšského protektora Konstantina von Neuratha, která měla uzavřít české vysoké školy na dobu tří let. Záminkou pro nacistické represe byla série podzimních studentských demonstrací proti nacistické okupaci. Poslední se taková demonstrace se odehrála během pohřbu studenta medicíny Jana Opletala. Již v 16. listopadu obsadily vysokoškolské koleje jednotky německé Ordnungspolizei a SS, které zatýkaly studenty a příslušníky pedagogického sboru. Ještě v noci bylo v ruzyňských kasárnách v zastřeleno devět představitelů studentských spolků. V následujících dnech bylo 1 200 studentů transportováno do koncentračního tábora Sachsenhausen. Kromě toho bylo možno studovat připraveno 15 172 studentů a bez práce se ocitlo 513 profesorů, 475 docentů a 345 dalších pedagogů. Dne 17. listopadu 1941, byl v Londýně vyhlášen Mezinárodní den studentstva

Týden po pádu Berlínské zdi, 17. listopadu 1989, začala v Praze sametová revoluce. Ve čtyři hodiny odpoledne se u sídla lékařské fakulty na Albertově sešly skupinky studentů, aby si připomněly tragické události před padesáti lety. Původně klidná manifestace se brzy změnila ve stávkou za svobodu, demokracii a politické reformy. Tvrdý zásah Veřejné bezpečnosti proti mladým lidem probudil celou společnost, která se definitivně rozhodla vzepřít totalitnímu režimu. V den padesátého výročí, kdy byly uzavřeny všechny československé vysoké školy Hitlerem, začala "sametová revoluce" (na Slovensku "něžná"). Ta odstartovala rozsáhlé změny v politickém a hospodářském uspořádání Československa a vývoj po těchto událostech dostal rychlý spád. Tyto události jsou připomínány během státního svátku nazývaného [Den boje za svobodu a demokracii](#)

Uvidíme, který z těchto dnů budou media připomínat víc, jestli 17. listopad 1939 anebo 17. listopad 1989. Víc pozornosti asi budou věnovat tomu listopadu před 39 lety. Red.

Svědnost experimentu

Na internetu mě zaujal jeden článek, který říkal, že si studenti gymnázia z Hradce Králové zkusili žít čtyři dny jako v roce 1982 - v socialismu. Tedy v době, kdy jsem se narodil.

Článek však měl v sobě ještě jednu podstatu – ukázat slovo socialismus v co nejhorším světle. Na onom táboře, kde probíhalo čtyřdenní retro, se všichni museli zdravit čest práci, souduhu a soudružko. Všude byly vlajky Sovětského svazu a různé nápisy typu Se SSSR na věčné časy atd. Jenže není retro jako retro...

Kolem výročí 21. srpna 1968, se vždy v médiích objevují snahy očernit tehdejší dobu do co největších rozměrů. Pedagogové se snaží studentům říkat jen negativní věci. Mezi ně patří třeba existence obchodu Tuzex nebo to, že lidé nesměli mít oblečení ze Západu (nevím, kde tohle vzali, ale to je podřadné). Když se však podíváme na onen rok 1982, tak zjistíme, že v Evropě eskaluje studená válka rozmístěním raket Pershing v tehdejší Západní Německu a také SS-22 na straně druhé, například v tehdejší ČSSR.

Takhle je potřeba vnímat onu dobu, která byla v onom kempu jen zkratkovitě a neúplně představena. Dle mého názoru se jedná o experiment, který měl za úkol devalvovat slovo socialismus jako takové. Ostatně v samotném názvu článku je řečeno, že si studenti zkusili několik dní žít v socialismu. Abychom to uvedli na pravou míru, tak si zkusili žít jako v roce 1982, kdy zde fungoval socialismus sovětského typu, který se koncem 80. let 20. století historicky vyčerpá, nebo lépe řečeno selže. Z toho plyne, že není socialismus jako socialismus. S tím úzce souvisí i fakt, že se dnes čím dál více zkrlesuje ona doba z důvodu obhájení existence současného kapitalistického systému, který je postaven na individualitě. Ostatně studenti si prý stěžovali, že za čtyři dny jim byla omezena individualita. Právě socialismus sovětského typu snižoval individualitu a dával důraz na kolektivnost. Jenže pokud je jednoho i druhého příliš, tak nastává problém. Když je společnost hodně svazována, tak ve finále začne být volání po osobních svobodách. Pokud je individuální svobody přes míru, tak začne volání po kolektivních jistotách (tento jev nazýváme dvojitým paradoxem).

Studenti se prý shodli na tom, že byl pro ně kurz poučný a že by v době, ve které vyrůstali jejich rodiče, žít rozhodně nechtěli. Tak tomuhle říkám vyjádření šité na míru účelovosti. Každá doba má své výhody i nevýhody, a tak je potřeba k tomu přistupovat. Co je však nejhorší, tak studentům chybí srovnání. Musí si na miskou vah dát klady i záporny. Pokud tohle neudělají, tak se jedná o účelovost. Ostatně, proč se nepořádají takové věci například k období první republiky, a neukáže se, jak to bylo například po Velké hospodářské krizi? Jaká byla bída. Nemusíme ale chodit moc daleko. Stačí, když se takový retro tábor udělá k první polovině 90. let 20. století. To by se sice nikdo nezdravil: soudružko a soudruhu, ale měl by problém sehnat práci a žil by také často v chudobě, kdy by musel obracet každou korunu. Tohle se ale dělat nechce, protože je mnohem jednodušší ukázat na tehdejší dobu jako na tu nejhorší v naší historii.

Ještě dovětek k výrazu „čest práci“. Zajímalo by mě, zda studentům a studentkám bylo na táboře vysvětleno, odkud tento výraz pochází a co vyjadřuje. Předpokládám, že asi nebylo. Tento výraz pochází od dělníků, kteří pracovali u Bati ve Zlíně, a posléze zlidověl jako pozdrav práci a její účt. Sice byl tento výraz až moc často používán, ale taková už prostě byla doba.

Možná se ptáte, zda bych onu dobu chtěl zažít také. Na tohle nelze objektivně odpovědět, protože jsem rád, jakou dobu zažívám celkově – s jejími pozitivy i negativy. Jedno ale mohu říci určitě: doba, která byla v 80. letech 20. století, byla asi tou nejlepší dobou ze všech. Bylo to období lásky, míru, klidu, ale i vojenské vyrovnanosti ve vztahu USA – SSSR, svět byl bezpečnější. Nicméně každý máme na prožitou dobu svůj osobní názor a pohled. I vy můžete mít jiný, klidně opačný i negativní. To už je úděl dějinného vývoje.

Mgr. Jan Klán, sociolog

Spojené státy**"Utočnice zranila děti v jeslích."**

Tři nemluvnata pobodala pracovnice jeslí v newyorské čtvrti Queens. Terčem útoku byli i dva dospělí. Nikdo z napadených nezemřel, děti jsou ale v kritickém stavu.

Samou svobodou a blahobytem šilená Američanka. Děsí mne američtí barbaři, děsí mne bezmezná svoboda bez úcty k životu, Děsí mne lidé, co dokáží vraždit jako Herodes nemluvnata. To je výsledek té slavné, opěvované, USA svobody a pokroku? Psychicky nemocní lidé? Vrazi děti, ať už bombami, válkou, či přímo nožem? Povraždít se navzájem? To je ta svoboda a pokrok po které všichni tak touží?! USA barbaři, kteří nemají úctu k životu, by neměli vládnout celému světu!

"Přistěhovačci volají v Německu po spolkovém Dnu ROZMANITOSTI"

Organizace hájí zájmy etnických a náboženských menšin, při příležitosti 28.výročí sjednocení Německa, vyzvaly Německo k zavedení Dne rozmanitosti v rámci něhož by měla být oslavována DIVERSITA. Výzvu podepsala turecká a iránská obec, Černí lidé, svaz syrských pomocníků světlu.

DIVERSITA - český výraz = rozmanitost, je základní vlastností systémů. Zároveň je často vnímána jako míra stability systému

Přistěhovačské menšiny z džihadistických zemí si vynucují v "dočasném" svém exilu na Německu, aby jim hostitelská země Německo povolila svátek jejich DIVERSITY. Jde jim ale o stabilitu systému? Nebo chtějí pravý opak? Dostanou tyto radikální menšiny svůj Den diversity od své moudré kancléřky migrantů Merkelové? Patrně ano. Bůh a Rusko ochraňuj EU.

Eva D Smutná

Tak máme ty komunální volby za sebou

/ Fejeton z dnešní vesnice/

Ty tahanice ve městech o větší a plnější korytka však ještě nekončí. Jací že se ucházeli u nás na vesnici uchazeči o důvěru občanů, z jakých pracovních profesí?

Je to zvláštní, jaké dnes převládají i na vesnicích pracovní profese. Na jedné kandidátce pod názvem NEZÁVISLÍ bylo zaregistrováno z 11 možných obecních zastupitelů 7 manažerů, od obchodního, výrobního, personálního, stavebního, bankovního manažera až po obyčejné manažery bez příslušností, dva státní zaměstnanci, jeden podnikatel a jeden revizní technik. Nakonec tato strana NEZÁVISLÝCH --- profesně závislých manažerů na obchodu, výrobě, personálu, stavebnictví, bankovníctví zvítězila. Do obecního zastupitelstva se mezi tuto manažerskou elitu probíjaval i jeden skutečně nezávislý, bez stranické příslušnosti, kandidující za KSČM, lesní dělník. Když nebyl zvolen ten jeden poslední Mohykán, měli bychom téměř OBECNÍ VLÁDU --- JEDNÉ STRANY, manažerů, státních zaměstnanců a ostatní profesních elit. Stejně nmají majoritu.

Co je však s podivem, že na vesnici vymřeli po meči i po přeslici i po sametovém režimním, třídním puči - zemědělci. Co, kým, čím je venkov, potažmo celý stát bez funkčního venkova, bez soběstačného zemědělství, bez zemědělců starajících se o obživu celé země, celého národa? Skanzenem Pražáků? Zrušil se kravín, že krav je prý pro nás dost v EU. Orná půda se zastavuje satelitními obloudáři. O řepu se nám prý postará premiér ČR a místo brambor nám sametový režim pražské kavárny doveze banány z Afriky. Bude s tím ale asi jeden velký, technický, problém. Ty banány si patrně budeme muset v té Africe natrhat sami, neboť západní vládní koalice USA Soros + EU Merkelová, právě stěhuje všechny Afričany do Evropy, za účelem obohacení bohaté, blahobytné Evropy, chudými Afričany. Svět je vzhůru nohama. Svět se nám zbláznil!

Eva D Smutná

Unie českých spisovatelů udělovala ceny

V reprezentativním zastupitelském sále Středočeského kraje byly v sobotu 3. listopadu slavnostně uděleny ceny Unie českých spisovatelů za rok 2018.

"Spolupráce našeho klubu zastupitelů s Unii českých spisovatelů probíhá již několik let, jsem rád, že právě na půdě našeho kraje jsme mohli ocenit skutečné osobnosti, které třeba v mnohých případech nejsou sice tolik vidět v showbiznyzu, ale jejichž práce má určitě smysl. Osobnosti, které se i nebojí ozvat se proti mainstreamu," podotkl předseda středočeského výboru pro památkovou péči, kulturu a cestovní ruch Zdeněk Štefek.

Cenu Unie českých spisovatelů za rok 2018 získali Václav Hons, Antonín Hardt, Jiří Maštálka, Jiří Hastík, Zdeněk Zbořil, Stanislava Kučerová, již dříve si ocenění vyzvedl i Miloš Zeman.

Unie českých spisovatelů uděluje cenu každoročně od roku 2006. Při výběru laureátů cenu zohledňuje nejen uměleckou kvalitu jejich díla, ale rovněž jejich morální kvalitu a společenskou angažovanost.

V letech 2006 – 2008 neslo ocenění název Cena Daniela Strože a Unie českých spisovatelů, od roku 2009 se jmenuje Cena Unie českých spisovatelů. Minulý rok získal cenu UČS Jožo Ráž, Michael Doubek, František Sarna, Eva Kantůrková a Do Ngoc Viet Dung.

Ing. Zdeněk Štefek, předseda Výboru pro památkovou péči, kulturu a cestovní ruch, Středočeský kraj

Svaz diabetiků České republiky – pobočný spolek Kladno a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna

pořádají ve spolupráci s

Magistrátem města Kladna a Střední zdravotnickou školou Kladno

ve pátek 16. listopadu 2018 od 9,00 do 12,00 hod.

v prostorách Lékařského klubu Oblastní nemocnice Kladno

DEN ZDRAVÍ nejen pro diabetiky

Pro veřejnost budou zdarma poskytovány tyto služby:

1) měření cholesterolu	3) měření krevního tlaku a tepu
2) měření glykémie (cukru v krvi)	4) měření tělního tuku

Na Vaši návštěvu se těší Svat diabetiků Kladno a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna.

Středa 14. listopadu 2018

Pochod proti diabetu

Odchod ve 14 hodin z parku na náměstí SVOBODY Kladno

Výlet do Loun nás nabil pozitivní energií 1

V září jsem se zúčastnil výletu, organizovaného naším Diaklubem Kladno. Součástí poznávacího zájezdu byl městys Panenský Týnec na lounském okrese. Zde jsme navštívili jedno z nejmagičtějších míst naší vlasti – nedokončený gotický chrám Panny Marie - vedle bývalého kláštera. Místo chrámu nebylo vybráno náhodně, protože se zde kříží dvě zóny, vyzařující silnou pozitivní energii, odstraňující deprese, přinášející optimismus, dobrou náladu a radost do života. Sjížděl se sem psychotronici, léčitelé a lidé, věřící, že zde se „nabijí“ pozitivní energií. Často místo využívají filmaři a pořádají se zde i svatby.

Panenský Týnec je úzce spjat s pány ze Žerotína (Žirotína). Prvním z nich byl Jan ze Žerotína, který byl zakladatelem a stavitelem žerotínského hradu (r.1230 – 1253). Pan Habart ze Žerotína, se oženil se Škonkou (Scholastikou), dcerou Zdeslava ze Sternberka. Škonka však stále nemohla otěhotnět, až jí její babička vzala do Prahy do ženského kláštera klarisek na Františku, kde byla abatyší Anežka Přemyslovna (nyní svatá Anežka Česká), dcera Přemysla Otakara I. Ta svým dotekem způsobila „zázrak“, že Škonka pak porodila svému muži šest synů. Pan Habart jako výraz poděkování nechal vystavět klášter klarisek v Týnci, do kterého přivedl jeptišky z Prahy. Pak se začalo místo označovat jako Panenský Týnec.

Jejich nejstarší syn Plichta byl členem družiny českého krále Jana Lucemburského a patřil k nejproslulejším českým rytířům v Evropě i Anglii. Byl vítězem mnoha turnajů, čímž si nadělal velké jmění a rozhodl se postavit ke klášteru obrovský chrám. Plichta však padl, po boku Jana Lucemburského, v bitvě u Mühlendorfu v roce 1322. Chrám tak zůstal nedostavěný. Jeho duch prý střeží chrám, aby nebyl zneužit ke komerci.

Na nejmagičtějších místech v chrámu, nám toto a mnoho dalšího vyprávěla Eva V. Na tomto místě mnozí z nás cítili určité „mravenčení“. Po té jsme si prohlédli dva sály v zámku (přestavěný bývalý klášter), kde byly panely o historii a současnosti městyse. Na závěr jsme se vyfotografovali jako celá skupina.

J.Kústka

Pietní akty u příležitosti 100 let ČSR

V pátek 26. října, u příležitosti 100. výročí vzniku Československé republiky, se na Kladenském hřbitově sešli členové a členky KSČM, LKŽ a KČP. Zde položili kytice na hroby obětí světové války z řad kladenských občanů i krasnoarmějců. Soudružka Eva Vlčková ve svém krátkém vystoupení vzpomněla na všechny padlé v 1. i 2. světové válce. Mluvila i o útrapách, bídě, nezaměstnanosti a protestech dělníků a havířů před vznikem 1. republiky. Připomněla i současnou geopolitickou situaci a nutnost boje za zachování celosvětového míru. Na hrob sovětských vojáků ve Vrapicích a u pomníku „Aljoši“ v Kročehlavech položili věneček ss. Vlčková, Nyšová, Lébrová, Nyš. V tomto složení pak odpoledne odjeli do Zákolan položit věneček k pomníku Antonína Zápotockého, bývalého prezidenta ČSR. I tam připomněla s: Eva Vlčková 100. výročí vzniku Československé republiky. Foto: J. Kústka Text: LN

Stolní kalendáře KSČM za rok 2019
v prodeji na OV KSČM

Cena stálá – 50 Kč

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí